RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.903 van 24 april 2002
in de zaak A. 120.113/XIV-9723.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. MATTHYS,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraakse nationaliteit, op 23 april 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 2002 tot weigering van toegang tot het grondgebied van het Rijk met terugdrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 maart 2002;

Gelet op de beschikking van 24 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 2002 om 9.45 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de

eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing op 28 maart 2002, in bijzijn van de aan hem toegewezen sociaal assistente; dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op dat ogenblik reeds beschikte over een Advocate belast met de opvolging van haar asieldossier; dat echter uit de debatten blijkt dat de verzoekende partij zou nagelaten hebben haar Advocate te contacteren, zodat deze slechts kennis zou hebben verkregen van de bestreden maatregel op 23 april 2002, zijnde de dag vóór de voorziene repatriëring; dat het gegeven van een gebrek aan communicatie tussen een partij en haar Advocate geen verschoningsgrond kan uitmaken om niet met de nodige diligentie op te treden bij het aanhangig maken van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor de Raad van State; dat nu vaststaat dat de verzoekende partij 27 dagen gewacht heeft om haar vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid aanhangig te maken voor de Raad van State en geen afdoende verklaring geeft voor haar afwachtende houding, terwijl zij zich rekenschap diende te geven van een nakende repatriëring, het onbetwistbaar vaststaat dat de verzoekende partij niet met de vereiste alertheid en diligentie heeft gehandeld; dat bijgevolg niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingestelde vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig april tweeduizend en twee, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**